

อตฺตา หิ อุตฺตโม นาโถ

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

เพื่อเป็นสื่อกลาง
ระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

ปีที่ ๑

ฉบับที่ 26

ปีการศึกษา 2522

27 ตุลาคม 2522

ราคา 75 สตางค์

เสด็จฯ พระราชทาน ปริญญาบัตร บัณฑิตรามคำแหง ปีการศึกษา 2521

วันที่ 9 ถึง 13 ธันวาคม 2522

ราชเลขาธิการได้มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2522 นี้ว่า ตามที่ขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานอัญเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงประจำปีการศึกษา 2521 กับขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ณ อาคารใหม่สวนอัมพรนั้น ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงรับเชิญเสด็จฯ ในวันที่ 9, 10, 11, 12 และ 13 ธันวาคม 2522

สำหรับบัณฑิตที่จะเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรครั้งนี้มีประมาณ 8,500 คน ซึ่งมหาวิทยาลัยจะได้ประกาศให้มารายงานตัวและมีพิธีเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรต่อไป

ข่าวโดย กองบรรณาธิการ

สภาสังคมสงเคราะห์ฯ

เชิญซื้อ และใช้ บัตร ส.ค.ส.ปี 2523

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดพิมพ์บัตร ส.ค.ส. ออกจำหน่ายเพื่อหารายได้นำไปดำเนินงานด้านสังคมสงเคราะห์ คือสมทบกองทุนสงเคราะห์ชุมชนและใช้จ่ายตามโครงการต่างๆ ตลอดจนช่วยเหลือครอบครัวที่เดือดร้อนทั่วราชอาณาจักร สำหรับปีนี้ได้จัดพิมพ์บัตร ส.ค.ส.เป็นภาพพระบรมฉายาลักษณ์สิริธรรมชาติ ขนาดโปสเตอร์จำนวน 7 ภาพ จำหน่ายในราคาแผ่นละ 3 บาท

จึงขอเชิญชวนซื้อและใช้บัตร ส.ค.ส.ของสภาสังคมสงเคราะห์ฯ ในโอกาสส่งความสุขปี 2523 บัตรมีจำหน่ายที่สภาสังคมสงเคราะห์ฯ ตึกมหิตล ถนนราชวิถี กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 2827823 และ 2819941

ข่าวโดย กองบรรณาธิการ

นักศึกษาวิชาทหาร ม.ร.

บริจาควัดโหด

หัวหน้ากองฝึกกำลังสำรองที่ 2 ศูนย์การฝึกกำลังสำรอง กรมการรักษาดินแดน ได้มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่า ตามที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ส่งนักศึกษาวิชาทหารไปรับการฝึกสอนวิชาทหาร ที่ศูนย์ฝึกนักศึกษา ถนนวิภาวดีรังสิต ในปีการศึกษา 2522 นั้น ในระหว่างที่รับการฝึกสอน นักศึกษาวิชาทหารทั้งหลาย ได้ประกอบกิจกรรมที่สำคัญและน่าสรรเสริญอย่างยิ่ง คือ การบริจาควัดโหดให้ศูนย์บริการโลหิต สภากาชาดไทย เพื่อช่วยเหลือชีวิตเพื่อนร่วมชาติที่ป่วยเจ็บและต้องการเลือกกิจกรรมนี้ นักศึกษาวิชาทหารได้กระทำร่วมกันทุก ๆ ปี ได้โหดเป็นจำนวนมาก ในจำนวนนักศึกษาที่บริจาคนั้น ได้มีนักศึกษาของสถาบันนี้ร่วมบริจาคด้วย จำนวน 1,823 นาย กองฝึกกำลังสำรองที่ 2 ศูนย์การฝึกกำลังสำรอง กรมการรักษาดินแดน ได้บันทึกชื่อไว้แล้ว

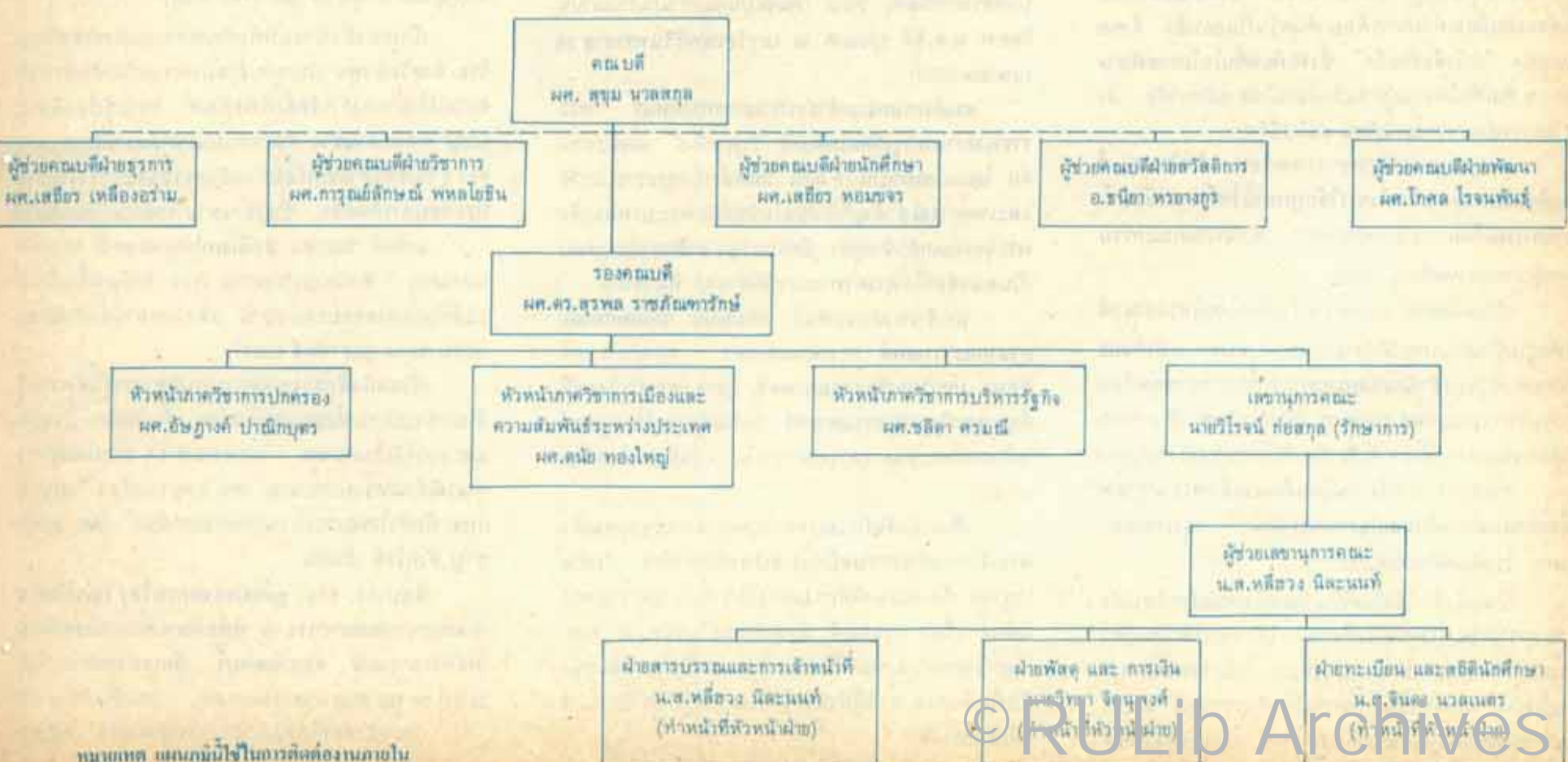
ข่าวโดย กองบรรณาธิการ

รับสมัคร

กองแผนงานและโครงการพิเศษ กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือนในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- ตำแหน่งนักเกษตร วุฒิปริญญาโททางการเกษตร หรือเศรษฐศาสตร์เกษตร 1 อัตรา
 - ตำแหน่งนักเกษตร วุฒิปริญญาตรีทางการเกษตร หรือเศรษฐศาสตร์เกษตร 8 อัตรา
 - ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป วุฒิปริญญาตรีทางด้านสังคมศาสตร์ 4 อัตรา
- (อ่านต่อหน้า 8)

แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการและการบริหารงาน คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำราออกใหม่ในรอบสัปดาห์

เลขพิมพ์	รหัส	ชื่อวิชา	ผู้แต่ง	ราคา	ค่าส่ง
22235	EC 357	เศรษฐศาสตร์การช่วยเหลือจากต่างประเทศ	ส.โกลด์สไตน์	10.-	4.-
22216	EC 363	เศรษฐศาสตร์เมือง	ส.บุญถึง	12.-	4.-
22197	EC 463	นโยบายพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม	ศก.พรชัย พจนานันท	9.-	4.-
22281	ED 317	วิธีสอนสังคมศึกษาในระดับมัธยม	ส.นิรมล	11.-	4.-
22296	EN 201	ภาษาอังกฤษมูลฐาน 3	ศก.ประพันธ์	12.-	4.-
222177	HI 372	ประวัติศาสตร์การทูตสมัยจักรวรรดิรัสเซีย	ศก.จันทร์ฉาบ	19.-	5.-
222313	HI 483	ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาในคริสต์ศตวรรษที่ 20	ส.ศนาธิป	5.-	4.-
222183	LA 105 (S)	ปพพ.ว่าด้วยทรัพย์สิน	ส.จุฑามาศ	23.-	5.-
222188	LA 254	นิติปรัชญา	ศก.วราภรณ์	9.-	4.-
222270	LI 381	ภาษาศาสตร์ประยุกต์สำหรับภาษาอังกฤษ	ศก.ธัญญ์วิมล	8.-	4.-
222263	LS 353	การจัดพิมพ์หนังสือ	ศก.บุษยา	10.-	4.-
222208	PS 324	นโยบายและการวางแผน	ศก.เสวี	26.-	4.-
222316	SO 325	สวัสดิการสังคม	ศก.จ.จันทวรรณ	11.-	4.-

ข่าวโดย ฝ่ายตำรา

ข่าวจากคณะรัฐศาสตร์

1. ผลการเลือกตั้งกรรมการบัณฑิตคณะรัฐศาสตร์

ตามที่คณะรัฐศาสตร์ ได้เรียกประชุม บัณฑิตที่จะเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในปีนี้ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2522 เพื่อเลือกกรรมการบัณฑิตขึ้น ซึ่งในการเรียกประชุมครั้งนี้ ทางคณะได้ประกาศให้ทราบทาง หนังสือพิมพ์, บางฉบับ วิทยุ โทรทัศน์ บางรายการ

1. นาย เสกสิทธิ์ กุคำมี
2. นาย โยธิน แสงวงดี
3. นาย วิโชค อาจหาญ
4. นางสาว จิตรา พรหมขัตติมา
5. นางสาว อัจฉรา ลิมปณัฐมาลย์

เป็นผู้ได้รับเลือกจากบัณฑิตที่เข้าร่วมประชุม ให้เป็นกรรมการบัณฑิตรัฐศาสตร์ รุ่นที่ 5

2. ขอให้บัณฑิตรัฐศาสตร์ไปตรวจรายชื่อและส่งรูปให้คณะ

ตามที่ทางมหาวิทยาลัย ได้แจ้งให้บัณฑิตรับพระราชทานปริญญาบัตรในวันที่ 9-13 ธันวาคม 2522 นั้น ทางคณะฯ ขอเรียนให้บัณฑิตรัฐศาสตร์ ที่ทราบว่าเป็นบัณฑิตแล้ว (จบภาค 1/21, 2/21 และ S/21) มาตรวจรายชื่อรายชื่อผู้จบการศึกษาที่สำนักงานวิทยุ โทรทัศน์ให้บัณฑิตฯ หากตรวจพบว่ายังไม่เรียบร้อย ขอให้รีบติดต่อมายังทะเบียนคณะฯ ด่วน

พร้อมกันนี้ ขอให้บัณฑิตส่งรูปถ่ายขนาด 2" จำนวน 2 รูป เขียน ชื่อ ที่อยู่ รหัส ภาคที่จบ หลังรูป มาให้ฝ่ายแนะแนวการศึกษา คณะรัฐศาสตร์ เพื่อจัดทำทะเบียนผู้เข้ารับพระราชทานฯ โดยจะนำส่งด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ข่าวโดย นาย ทัดสิน เต็มสกุล

หนังสือที่ระลึก

น.ส.กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์
สำนักหอสมุดกลาง

"หนังสือที่ระลึก" คือหนังสือที่จัดพิมพ์ขึ้นเนื่องในวาระและโอกาสพิเศษต่าง ๆ อาจจะเป็นในโอกาสครบรอบปีที่จัดตั้ง หน่วยงาน องค์การ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ขึ้น ในโอกาส "ครบรอบ 20 ปีของสำนักงบประมาณ" เอกจากโอกาสพิเศษของสถาบันแล้ว ยังมีการจัดพิมพ์หนังสือเนื่องในโอกาสพิเศษของบุคคล เช่น ในโอกาสครบรอบอายุรอบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น

เนื้อหาของหนังสือที่ระลึก มักจะสอดคล้องเกี่ยวข้องกับโอกาส และการดำเนินงานของสถาบัน หรืออาชีพและความสนใจของบุคคล ที่ต้องการให้ระลึกถึง

ปัจจุบันมีหนังสือที่ระลึกซึ่งจัดพิมพ์เนื่องในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ออกสู่ "ตลาดหนังสือ" มากมายหลายเล่ม แต่ละเล่มมีคุณค่าแก่การศึกษา ค้นคว้า เป็นอย่างยิ่ง จึงขอแนะนำ "หนังสือที่ระลึก" ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นในโอกาสพิเศษต่าง ๆ กัน เพื่อให้ท่านผู้อ่านเลือกอ่านได้ตามอัธยาศัย ดังรายการพร้อมบรรณานุกรมต่อไปนี้

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน, ที่ระลึกครบรอบ 50 ปีแห่งการให้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน, กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2522

เป็นหนังสือรวบรวมบทความซึ่งเขียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิให้ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมา บทบาท หน้าที่และความสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน การบริหารงานบุคคล บุคลากร ผู้มีงัดบัญชี ข้าราชการ ตลอดจนองค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล

คณะกรรมการจัดงานแม่ดีเด่นสมเด็จพระนางเจ้าฯ ที่ระลึกงานแม่ดีเด่นสมเด็จพระนางเจ้าฯ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์เนต, 2521

เป็นหนังสือที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมบทความเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเมืองละโว้ หรือจังหวัดลพบุรี ปัจจุบัน นอกจากจะมีบทความเกี่ยวกับวรรณคดี และกวีนิพนธ์สมเด็จพระนางเจ้าฯ แล้ว ยังมีหนังสือที่ให้ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และวรรณคดีในแผ่นดินสมเด็จพระนางเจ้าฯ

เด็จพระนางเจ้าฯ พระมหากรุณาธิคุณโดยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

จรรยา สุภาพ (บรรณาธิการ) การพัฒนาประเทศไทย กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522. (เอกสารวิชาการจัดพิมพ์เพื่อเป็นที่ระลึกเนื่องในโอกาสครบรอบ 30 ปี คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

เป็นหนังสือรวบรวมบทความทางวิชาการให้ความรู้ในด้านการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ คือการพัฒนาการเมือง การพัฒนาการบริหาร การพัฒนาการปกครองท้องถิ่น การพัฒนาการต่างประเทศ การพัฒนาสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาวิชาชีพศาสตร์ แต่ละบทความเขียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้น ๆ เช่น บทความเรื่องการพัฒนาประเทศไทยในด้านการต่างประเทศโดย อุดิษฐ์ ปาจรียงกูร เป็นต้น

ตำรวจราชานุญาต, สมเด็จพระเทพฯ พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 5 กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย, 2522 (พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ น.ส.ชิตี บุณนาค ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส 26 เมษายน 2522)

สมเด็จพระเทพฯ ตำรวจราชานุญาตทรงนิพนธ์ "พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 5" เฉพาะตอนต้น โดยแบ่งออกเป็น 12 ตอน โดยกล่าวถึงพระราชประวัติและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมฉายาลักษณ์ประกอบเป็นหนังสือที่ให้คุณค่าทางประวัติศาสตร์ ที่น่าสนใจ

นราธิปพงศ์ประพันธ์, กรมหมื่น ขอดำรงศักดิ์ กุศลธรรม, กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518 (สถาบันไทยคดีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดพิมพ์ด้วยเป็นอนุสรณ์ในโอกาสพระชนมายุครบ 84 พรรษา วันที่ 25 สิงหาคม 2518)

เป็นหนังสือที่รวบรวมบทความพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นเสนาบดีประพันธ์ เริ่มด้วยปาฐกถา ของพระองค์ที่ทรงแสดงไว้ 3 เรื่อง และรวมพระนิพนธ์ เรื่อง วรรณคดี ที่ทรงนิพนธ์ในระหว่าง พ.ศ. 2485-2486 เกือบพิมพ์ในวารสารวรรณคดีสาร และหนังสือพิมพ์ประเภทที่ผู้อ่านจะได้รับความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีเป็นอย่างดี

พิริยะ ไกรฤกษ์, ศิลปปริทัศน์อยู่ในพิพิธภัณฑ์

สถานแห่งชาติวิทยุไชย ภาพประกอบ โดย เม้าทองทองเจือ กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, 2522 (กรมศิลปากรจัดพิมพ์ในโอกาสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเปิดพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติวิทยุไชย ลำพูน 20 กุมภาพันธ์ 2522)

เป็นหนังสือนำชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติวิทยุไชย จังหวัดลำพูน ประกอบด้วยบทความเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ ความรู้เรื่องศิลปะมอญ ศิลปะล้านช้าง ตลอดจนแนะนำศิลปะวัตถุประเภทต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑ์พร้อมด้วยเชิงอรรถและบรรณานุกรมประกอบที่ค้นคว้า ซึ่งผู้อ่านสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้

มานิตย์ ชัยมงคล, สำนักงบประมาณ, 2522 (จัดพิมพ์ขึ้นเป็นที่ระลึกในโอกาสครบรอบ 20 ปี แห่งวันสถาปนาสำนักงบประมาณ 14 กุมภาพันธ์ 2522)

เป็นหนังสือรวบรวมบทความทางวิชาการที่ให้ความรู้ด้านการงบประมาณของประเทศไทย ตั้งแต่อดีต ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต บทความต่าง ๆ เขียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ เช่น บทความเรื่อง "งบประมาณ คือหัวใจของกระบวนการทางการเมือง" โดย พลโทชาญ อังคุโชติ เป็นต้น

ศิลปากร, กรม, คู่มือบริหารราชการแผ่นดินสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จังหวัดลพบุรี จัดแสดงระหว่างวันที่ 21 ต.ค.-30 พ.ย. 2521 กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, 2521

กิริยาสื่อภาษาได้โดน

ผศ.ดร.อุทัย ภิมขจรินทร์
คณะมนุษยศาสตร์

เพียงแค่สบตาก็รู้แล้วว่ารักหรือเกลียด นำแปลกใหม่ทีคนเราใช้สายตาเป็นสื่อภาษาหัวใจ ถ้าเราช่างสังเกตต่อไปอีกก็ยิ่งจะพบว่ามิบ่อยครั้งทีคนเราใช้กิริยาอาการแทนคำพูดบางครั้งก็ความอึดอัดใจ กลุ้มใจ ชัดเขิน หรืออยู่ในภาวะน้ำท่วมปากพูดไม่ออก หรือไม่อาจสรรหาคำพูดถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดได้ คนเรามักจะแก้ปัญหาโดยการใช้กิริยาอาการสื่อความหมายแทนคำพูด และมันก็ช่วยให้คนเอาตัวรอดพ้นจากภาวะลำบากใจได้อยู่เสมอ ทีกล่าวมาแล้วนั้นแสดงว่าคนเราสื่อภาษาได้ด้วยกิริยาอาการนอกเหนือไปจากการใช้คำพูด หรือตัวหนังสือ ซึ่งเป็นสื่อภาษาที่ใช้กันอยู่โดยปกติธรรมดา

ถ้าหากว่าบังเอิญคนนอร์เว คนเกาหลี และคนเผ่ามาซายในคืนยารอดตายจากเครื่องบินตกในทะเลทรายเพียง 3 คนด้วยกัน เขาเหล่านั้นก็มีทางที่จะทำความเข้าใจกันได้ เขาอาจจะติดต่อกันได้ด้วยความตื่นเต้นตกใจเพียงใด โดยไม่ใช้คำพูด ทั้งนี้ก็เพราะว่ามนุษย์ทุกชาติทุกภาษาสามารถรับรู้การสื่อภาษาโดยการแสดงกิริยาอาการที่คล้ายคลึงกันอยู่หลายอย่างหลายวิธี ไม่มีใครทราบว่าต้นตอของการใช้กิริยาสื่อภาษาดังกล่าวของมนุษย์เป็นอย่างไร แต่นักจิตวิทยาสามารถสืบหาร่องรอยความเป็นมาของกิริยาอาการที่เรายอมรับและเข้าใจอยู่ในปัจจุบันนี้ได้ กิริยาอาการเหล่านี้ส่วนมากใช้กันมานานนับเป็นศตวรรษ ๆ และนานเท่ากับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทีเดียว

กิริยาที่คนใช้สื่อภาษานั้นมีหลายแบบ นับตั้งแต่การผงกศีรษะไปจนถึงการสัมผัสมือต่อไปนี้จะไล่กล่าวถึงกิริยาอาการที่คนแทบทุกชาติทุกภาษาใช้ในการสื่อความหมายแทนคำพูด

การผงกศีรษะ (The nod)

การผงกศีรษะขึ้นลงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกว่าแสดงถึงการยอมรับ เมื่อคนผิวขาวเข้าไปในออสเตรเลียใหม่ๆ ก็สังเกตเห็นว่าพวกคนพื้นเมืองที่นั่นผงกศีรษะแสดงการยอมรับหรือแม้แต่ในเกียรติว่า เบล ฟุโก (เกาะอยู่ระหว่างประเทศชิลีและอาร์เจนตินา ในทวีปอเมริกาใต้) คนพื้นเมืองก็แสดงกิริยาทำนองเหมือนกัน คนแป้นไม้หรือคนแจ๊ซผู้การตั้งแต่เกิดก็ผงกศีรษะเป็นการยอมรับเหมือนกัน จากหลักฐานที่ปรากฏนี้เป็นการยืนยันว่าการผงกศีรษะขึ้นลง

เพื่อตอบรับเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งมีมาแต่กำเนิด ข้อที่น่าสังเกตเพิ่มเติมก็คือการผงกศีรษะเป็นการเริ่มต้นของการโค้งคำนับ ซึ่งเป็นการแสดงความเคารพหรือการมอบกายถวายตัว

การสั่นศีรษะ (The head shake)

การสั่นศีรษะก็เป็นกิริยาสากลอีกอย่างหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นเครื่องหมายของการปฏิเสธการสั่นศีรษะจะเหมือนกับกับการแสดงท่าทางอื่น ๆ ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นมรดกซึ่งตกทอดมาตั้งแต่อดีตของพวกเรา นั่นคือจากสมัยที่เป็นทารกแบบเบาๆ ได้รับการเลี้ยงดูจากนมมารดาหรือนมโค เวลาแม่ให้นมทารกที่ยังอ้มอยู่จะไม่ยอมตีมนมแม่ มักจะพลิกศีรษะไปข้างๆ ออกแม่ เป็นที่กล่าวกันว่าจากการเริ่มต้นแบบนี้เองเด็กโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาแล้วจะไม่ตีมนมแม่แล้วก็ตาม ก็ยังใช้วิธีปฏิเสธแบบเดิมอยู่คือการสั่นศีรษะเมื่อไม่ชอบใจ นอกจากนั้นเวลาที่คุณพ่อหรือคุณแม่ห้ามไม่ให้ลูก ๆ ทำอะไรก็มักจะแกงนิ้วที่ นี่ก็เป็นการเลียนแบบการสั่นศีรษะโดยใช้นิ้วมือแทนนั่นเอง การกระทำเช่นนี้ก็เป็นการเน้นความหมายของการปฏิเสธโดยวิธีสั่นศีรษะให้หนักแน่นขึ้นไปอีก

สัญญาณตอบ O.K. หรือตกลง

คนอเมริกันเวลาเขาต้องการแสดงถึงสิ่งที่ถูกใจ (O.K. หรือใช้ได้ หรือดี หรือเยี่ยม) เขามักจะยกมือขึ้นแล้วเอานิ้วหัวแม่มือและปลายนิ้วชี้ทำเป็นรูปร่างกลม เครื่องหมายแบบนี้มีกำเนิดมาจากท่าทางที่คนหัว ๆ ไม่ชอบทำกันโดยไม่รู้สึกตัวเมื่อพูดถึงสิ่งที่ถูกอกถูกใจ ชาวตะวันตกเวลาพูดถึงบางสิ่งบางอย่างที่ตรงหน้าแน่นอนก็มักจะทำนิ้วหัวแม่มือกับ นิ้วชี้เป็นวงกลมแล้วเอาของเล็ก ๆ ซึ่เข้าไปตรงกลางวงกลมนั้น กิริยาอาการดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในอเมริกาว่าหมายถึง "เยี่ยม" หรือสำนวนไทยที่กำลั้งอึ้งขยั้นนะนี่ว่า "เอ็ง" แต่การแสดงกิริยาอาการดังกล่าวในบางประเทศตีความหมายเป็นอย่างอื่น จึงเป็นเรื่องที่ควรระมัดระวังอยู่บ้าง ดังเช่นในประเทศญี่ปุ่นหมายถึง "เยี่ยม" (เพราะว่าเหรียญเยนเป็นรูปร่างกลม) ในประเทศฝรั่งเศสหมายถึง "ไม่มีอะไร" หรือ "ไม่มีคุณค่า" ในเกาะมัลตา ชาร์ดีเฟีย และกรีซ การชูนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้เป็นรูปร่างกลมดังกล่าวเป็นเรื่องไม่สุภาพ เพราะแสดงถึงการสบประมาทในทางลามก

การเอมมือประสานกันวางไว้บนศีรษะ นักมวยหรือมวยปล้ำเวลาชนะคู่ต่อสู้ก็จะเอมมือประสานกันวางไว้บนศีรษะ กิริยาอาการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายที่คนใช้เพื่อแสดงถึง "ชัยชนะ" นอกจากนี้จะเห็นว่าส่วนมากของกิริยาอาการที่แสดงถึงความมีชัย ผู้ชนะมักจะรีบเปลี่ยนฐานะของตนเองทันทีเพื่อแสดงว่าเหนือคนอื่น เช่น ชูมือ ชูสองนิ้ว หรือให้คนแบกขึ้นบ้าง เป็นต้น เด็ก ๆ เมื่อเล่นอะไรชนะก็จะกระโดดโลดเต้นอย่างดีใจ สำหรับผู้ใหญ่ การแสดงออกแตกต่างไปจากเด็กขึ้นอยู่กับโอกาสและสถานการณ์ แต่ส่วนมากมักจะยกแขนหรือชูมือขึ้นเหนือศีรษะ

การแสดงความหมายของชัยชนะโดยการยกมือหรือแขนดังกล่าวแล้วนั้น มักจะขยายแบบออกไปเป็นการแบกคนชนะไว้บนบ่าของพี่เลี้ยงหรือผู้สนับสนุน หรือให้ยื่นแผ่นเบรช เข็มขบวนแห่แทนกันไปได้ คนส่วนมากมักจะไม่นึกได้ว่ากิริยาที่ให้นึกถึงพา หรือโถกการเมืองผู้มีชื่อเสียงนั่งรถเปิดประทุนโชว์ตัวไปตามถนนหนทางในเมืองนั้น ก็คือการเลียนแบบการประกาศชัยชนะของนักรบโรมันนั่นเอง ซึ่งในวิธีการเช่นนี้จักรพรรดิหรือทหารเอกชาวโรมันเมื่อรบชนะก็จะนำทัพเข้ากรุงโรม โดยนั่งในรถซึ่งมีม้าลากมงกุฎทองคำนั่งสง่ามาในรถโดยมีม้าทาสดอຍປະคองมงกุฎไม่ให้กระเทือน โขหน้าของแม่ทัพแดงกำเหมือนลูกต๋าลิ่งสูง แสดงถึงเลือดของนักศึกที่พิชิตมาอย่างราบคาบ

การแสดงความเคารพ (The Salute)

การแสดงความเคารพเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการยอมรับนับถือหรือการยอมอยู่ใต้อำนาจ เช่น การถอดหมวกเวลาโค้งคำนับเป็นต้น การคำนับในสมัยโบราณ ผู้คำนับจะก้มศีรษะลงต่ำมากจนหมวกประดับพู่เกือบจดพื้น ในสมัยต่อมาจึงมีการปรับปรุงวิธีคำนับแบบทหารเสียใหม่ โดยการยกมือขึ้นแตะที่ขมับหรือเหนือหูแทน วิธีการดังกล่าวมีผู้นำมาใช้แสดงการทักทายแบบฉันทมิตรโดยท้าวเอาปลายนิ้วแตะที่ขอบหมวกหรือขมับ

การยกหัวแม่มือขึ้นลง (Thumps up, thumbs down)

ในสมัยโรมันเวลามีการประลองกำลังกันในสนามคู่ต่อสู้ที่แพ้จะถูกประหารหรือไว้ชีวิตโดยผู้ชนะ คนผู้มีสิทธิที่จะแสดงมติเพื่อการตัดสินใจได้โดยการแสดงหัวแม่มือ ถ้าผู้สู้หัวแม่มือลงก็แสดงว่าผู้แพ้ต้องตาย ซึ่งก็คล้าย ๆ กับการจ้วงปลายดาบลงที่ร่างของคู่ต่อสู้ ส่วนการชูหัวแม่มือขึ้นมักเข้าใจกันว่าเป็นเครื่องหมายของการไว้ชีวิต ความจริงแล้วเป็นการชักใจคิด จากหลักฐานที่บันทึกไว้เป็นภาษาโรมันว่า 'Pollice comperisso' มีความหมายตามตัวหนังสือว่า "นิ้วหัวแม่มือถูกกดไว้" นั่นคือผู้ชนะการประลองกำลังยกมือขึ้นแต่ไม่ให้หัวแม่มือโผล่ออกมา แสดงถึง "ไม่ให้ใช้ดาบหิมแทง" ซึ่งก็หมายความว่า "การไว้ชีวิต" คู่ต่อสู้นั่นเอง ในสมัยปัจจุบันการชูหัวแม่มือแสดงว่า O.K. "ดี" หรือ "ใช้ได้" คล้ายกับการชูสองนิ้วซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ Victory เช่น ๖ พรรษา วันเสด็จ เฮอร์ซิด แสดงเป็นคนแรก แล้วก็มีชาวอังกฤษเลียนแบบท่านแพร่หลายออกไปในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง คนอิตาลีเลียนเรื่องการชูสองนิ้วว่าเป็น "การทักทายแบบอังกฤษ" ดังนั้นการแสดงท่าทางที่นิยมกันอย่างแพร่หลายโดยการชูหัวแม่มือขึ้นนั้นจึงเริ่มจากการแปลความหมายจากวรรณคดีโรมันโบราณผิด ๆ โดยแท้

การแตะที่ขมับ (Tapping the temple)

คนส่วนมากเข้าใจว่าการแตะขมับแสดงถึงความไม่แน่ใจ ถ้าต้องการแสดงความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้แสดงอาจใช้นิ้วชี้ทิ่มจนควงสว่างตรงที่ขมับแสดงว่า "ไขว่คว้าออกมา" หรือทิ่มจนปลายนิ้วชี้ใกล้ ๆ กับขมับ เพื่อแสดงว่า "ถูกต้อง" คนเกาหลีว่า "แต่การแตะขมับที่ขมับนี้อาจ

พ่อแม่ของเด็กวัยรุ่น

ผศ.จิตรา วุฒานิช
คณะศึกษาศาสตร์

ท่านที่เป็นพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นทั้งหลาย ท่านเคยคิดงุนงงสับสนหรือบ้างหรือเปล่าว่า ทำไมบางครั้งบางเวลาลูกของท่านจึงมองดูท่านเหมือนเป็นคนแปลกหน้า บางครั้งเหมือนกับว่าท่านเป็นบุคคลที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อน หรือบางทีลูกก็มีท่าทีที่หมองเหม็นเฉกาคอท่าน ทำไมหนอเด็กในปกครองที่อายุย่างเข้าสู่วัยรุ่น จึงได้เปลี่ยนท่าทีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ไปเช่นนั้นได้

ต่อไปนี้จะเป็นการอธิบายถึงคุณสมบัตินี้เป็นข้อ ๆ เพื่อให้ท่านได้ลองพิจารณาว่าตัวท่านเองมีลักษณะอะไรที่พ่อแม่ไปกันได้กับข้อเหล่านั้นบ้าง

ลักษณะของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เด็กวัยรุ่นต้องการ

1. เป็นบุคคลที่เขาสามารถมอบความมั่นใจให้ได้

เด็กวัยรุ่นต้องการผู้ใหญ่ที่ยินดีจะรับฟังเรื่องราวที่เขาจะพูดคอยให้ฟัง เขาต้องการผู้ใหญ่ที่เข้าใจความรู้สึกของเขา และให้ความมั่นใจกับเขาได้ซึ่งบางครั้งเขาก็พบผู้ใหญ่ลักษณะนี้เหมือนกัน เป็นต้น พ่อแม่หรือครูอาจารย์บางคน เด็กวัยรุ่นหญิงคนหนึ่งได้ระบายความรู้สึกของเธอว่า "หนูรู้สึกว่าคุณขาดเพื่อนที่แท้จริง ที่ไว้วางใจจริง ๆ ไปเพราะหนูรู้สึกว่าครอบครัวและตัวหนูมันอยู่ห่างไกลกันเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่เราอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน" แต่บางคนก็โศกเศร้าบอกว่า "ในเวลาที่คุณคิดว่าเขาจะวิ่งไปหาใคร ก็ค้นพบว่าสิ่งสอนของพ่อแม่ของเขาใจอะ" เด็กคนหนึ่งโศกเศร้าอย่างเหลือเกิน

2. บุคคลที่เขาไว้วางใจได้

ก่อนที่เด็กวัยรุ่นคนใดจะสามารถมอบความมั่นใจให้กับผู้ใหญ่คนไหน เขาก็ต้องรู้สึกว่าเขาสามารถไว้ใจบุคคลผู้นั้นได้ เด็กวัยรุ่นหญิงผู้โศกเศร้าคนหนึ่งเล่าว่า

"ฉันคิดว่าแม่ของฉันเป็นเพื่อนที่เข้าใจฉันมาก มากกว่าที่จะเป็นแม่ของฉัน เพราะฉันสามารถเล่าเรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับฉันให้แม่ฟังได้หมด ไม่ว่าเรื่องนั้นจะดีหรือเลว ปัญหาเรื่องการเรียนหรือเรื่องของคนอื่น ฉันก็สามารถนำมาปรึกษาหารือและช่วยกันแก้ปัญหาได้ ฉันจำได้ว่าฉันไม่เคยโกหกแม่เลย เพราะ 'ไม่มีเวลาจำใจที่จะทำเช่นนั้น'"

เด็กวัยรุ่นหญิงอีกคนหนึ่งเล่าว่า

"หนู 'ไม่มีโอกาสที่จะเล่าหรือระบายอะไรให้คุณพ่อคนหนึ่งได้ เพราะพ่อมักจะเอาค้อนหรือค้อนทุบหัวผมเสมอ'"

เด็กวัยรุ่นกำลังเผชิญปัญหา มีความต้องการพ่อแม่ที่จะสามารถจะพูดอธิบายเหตุผลได้ ออมรับฟังข้อคิดเห็นของเขาบ้าง

3. ต้องการบุคคลที่ยอมให้เขาตัดสินใจปัญหาด้วยตนเองบ้าง

เด็กวัยรุ่นต้องการที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตัวของเขาเอง เขาอาจจะต้องการคำปรึกษา แต่ท้ายที่สุดแล้วเขาต้องการเป็นผู้ตัดสินใจปัญหาเอง เด็กวัยรุ่นไม่ชอบรับคำสั่งอยู่ตลอดเวลาพ่อแม่และผู้ปกครองควรช่วยชี้ช่องทาง หรือช่วยให้เขามองเห็นปัญหาได้ชัดเจนขึ้นเท่านั้นก็พอ

4. ความคงเส้นคงวา

เด็กวัยรุ่นต้องการพ่อแม่ที่มีอารมณ์คงเส้นคงวามีหลักในการปกครองที่ตรงกัน หรือมีหลักร่วมกัน แต่ในบางครั้งในความเป็นจริงพ่อแม่ก็มีปัญหาต่าง ๆ ที่ตนต้องเผชิญอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นต้นว่า แม่ที่เหน็ดเหนื่อยกับงานและอารมณ์เสียบ่อย ๆ ความวิตกกังวลของพ่อเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจหรือภาวะความตึงเครียดในโรงงาน เพราะฉะนั้นในบางครั้งที่ลูก ๆ มีปัญหา หรือมีความประพฤติกที่ผิดปกติแทนที่พ่อแม่จะพูดว่า ความประพฤติกเป็นเช่นนั้นเพราะอะไรหนอลูกกลับกลายเป็นว่า ช่างน่ารำคาญใจความประพฤติที่เกะกะเกเรของลูกพวกนี้เสียจริง เป็นต้น

บางครั้ง เด็กวัยรุ่นก็ไม่เข้าใจว่าทำไมบางทีคำสั่งสอนของพ่อแม่ที่ตักเตือนว่ากล่าวตนนั้น จึงไปขัดกับความประพฤติของพ่อแม่ เช่น พ่อแม่ห้ามไม่ให้ลูกวัยรุ่นอ่านเล่นการ์ตูน แทงฆ่า พันธเมฆ วรุต แต่พ่อแม่กลับซื้อลอตเตอรี่ เล่นไพ่ ประจำทุกงวด ทุกสัปดาห์ เขาต้องการความตรงกันของคำสั่งสอนและพฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไปของพ่อแม่ ทั้งนี้เพื่อเขาจะได้เกิดความเชื่อถือและอยากจะทำปฏิบัติตามคำสั่งสอนนั้น ๆ บ้าง

5. การส่งเสริมให้กำลังใจ

สิ่งที่เด็กวัยรุ่นต้องการอย่างยิ่งก็คือ คำชมเชยและการให้กำลังใจสนับสนุนเขา เพราะส่วนใหญ่แล้วเขามักจะทำได้แต่คำตำหนิตเตือนและคำสั่งห้ามปรามจากพ่อแม่ ผู้ปกครองอยู่ตลอดเวลาหรือบางครั้งก็มากจนเกินไป เขาต้องการให้ผู้ใหญ่ไว้วางใจในตัวเขาบ้าง เด็กวัยรุ่นเองก็อยากจะทำดีเป็นคนดี อยากจะทำตัวให้เป็นประโยชน์

6. ต้องการความสงบส่วนตัว

เด็กวัยรุ่นต้องการที่อยู่ของตนเป็นส่วนตัว เขาอยากมีห้องส่วนตัวผู้ใหญ่จะไม่มารบกวนหรือยุ่งเกี่ยวกับการจัดการของเขา ในบางเวลาเด็กวัยรุ่นก็อยากอยู่คนเดียวเงียบ ๆ บางครั้งเขาก็สามารถหมกมุ่นอยู่กับความฝันเพียง การวาดริมาณในอากาศได้เป็นเวลาหลาย ๆ ชั่วโมงและอาจจะอารมณ์เสียได้ง่าย ๆ ถ้าถูกรบกวนในเวลาเช่นนั้น

7. ต้องการให้พ่อแม่ทันสมัย

เด็กวัยรุ่นปรารถนาให้ผู้ใหญ่เข้าใจความรู้สึกนึกคิดหรือสิ่งใหม่ ๆ ในสมัยรอบตัวเขาไม่ชอบพ่อแม่ที่หัวโบราณมีความเชื่อในสิ่งเก่า ๆ หรือหลักปฏิบัติที่พ่อแม่เคยยึดถือตั้งแต่สมัยที่ตนเองเป็นหนุ่มเป็นสาว ในบางครั้งพ่อแม่ก็มีความหัวรั้นกับบ่อนอกของลูกวัยรุ่นของตนจนเกินไป เช่น เกรงว่าลูกชายจะ 'ไม่มีความสามารถในการงานเท่ากับที่ตนเองมีในสมัยที่ตนเป็นเด็กวัยรุ่น หรือพ่อบางคนก็ปกป้องลูกสาวมากเกินไป เพราะเกรงว่าจะประสบความลำบากเมื่อออกไปมีครอบครัวของตนเองหรือแม่ที่มีทัศนคติในเรื่องการเก็บเนื้อเก็บตัวของลูกสาว เพราะในประสบการณ์สมัยที่ตนเองอยู่ในวัยรุ่นเคยถูกพ่อแม่หรือผู้ปกครองบังคับมาเช่นนั้น

ถ้าท่านสำรวจดูแล้วปรากฏว่า ท่านมีคุณสมบัติเข้ากันได้กับข้อเหล่านี้สักประมาณ 5 ข้อขึ้นไป ก็นับว่าท่านเป็นพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เด็กวัยรุ่นเสาะแสวงหา แต่ถ้าปรากฏว่ามีเพียง 3 ข้อ หรือต่ำกว่า ก็น่ากลัวว่าท่านจะต้องปรับปรุงตัวใหม่เสียแล้ว เพื่ออะไรหรือก็เพื่อลูกหลานท่านจะไม่ต้องวิ่งออกไปหาหลักยึดกับบุคคลอื่น หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งน่ากลัวอันตรายเหลือเกิน

กริยาสื่อภาษาได้ใจ

(ต่อจากหน้า 3)

ทำให้บางคนไม่ตั้งใจ ตัวอย่างเช่น ในประเทศซาอุดีอาระเบีย การเอาปลายนิ้วชี้แตะที่หน้าตาแสดงถึงความไม่พอใจ ในบางท้องถิ่นใช้วิธีแตะปลายข้อศอกที่อกขึ้น หรือทำตาปริบแล้วโยกมือขึ้นลงหรือยกมือขึ้นแล้วหมุนเป็นวงหรือใช้นิ้วชี้พาดที่หน้าผาก ล้วนแต่หมายความว่า "ความไม่เชื่อ"

การโบกมือ (The wave)

คนส่วนมากมักหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะแสดงอาการอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการตอบรับถึงเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่เขาได้ประสบ รู้สึกว่ามนุษย์จำเป็นต้องใช้กริยาอาการดังกล่าวมานานนับหลายพันปีแล้ว ดังเช่นคนสมัยโบราณรู้จักแบ่งปันงานในหมู่เดียวกัน ผู้ขายนกล่าสัตว์จะออกจากกลุ่มไปทำงานตามเวลาที่กำหนดไว้ แล้วก็กลับที่พักพร้อมด้วยเหยื่อที่ล่ามาได้ ความสำเร็จหรือล้มเหลวของการล่าสัตว์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่มีต่อชีวิตของคนโบราณ ดังนั้นพิธีการส่งเสียผู้ออกไปล่าสัตว์ หรือการรับขวัญผู้กลับมาจึงกระทำกันอย่างพิธีพิถี

การต้อนรับที่เคยทำกันมาหรือทำสืบปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้จะมีจุดประทับใจ เมื่อมีการสัมผัสร่างกาย เช่น ถ้าประทับใจมากจะมีการกอดไว้ในอ้อมแขน (Embrace) หรือประทับใจพอประมาณก็เพียงแค่อกตัวเบา ๆ (Hugging) เอมือตบเบา ๆ (patting) หรือจูบ (Kissing) หรือการหัวเราะ หรือแม้กระทั่งการร้องไห้ แต่ก่อนที่จะมีการสัมผัสร่างกายดังกล่าวแล้ว จะมีการแสดงอาการอย่างอื่นแทน เช่น เวลาเพื่อนพบกันอยู่ในระยะไกลมักจะแสดงอาการทักทายโดยการโบกมือโบกมือให้กัน เป็นต้น กริยาอาการดังกล่าวเป็นเรื่องสามัญธรรมดาที่คนทั่วไปชอบทำกันแท้ที่จริงแล้วคนชาวตะวันตกเชื่อว่าการโบกมือไม่ว่าจะเป็นแบบขึ้นลง หรือแบบไปมากเป็นการแสดงถึงการตะเบา ๆ ที่ร่างกายของเพื่อนซึ่งอยู่ในระยะไกล โดยหวังว่าเมื่อมาใกล้กันแล้วจะได้สวมกอดเพื่อนให้สมรักกันเอง

การสัมผัสมือ (The handshake)

การสัมผัสมือก็เป็นการแสดงความเคารพอย่างหนึ่งวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเมื่อถึงนาฬิกาที่ระทึกใจในการต้อนรับซึ่งกันและกันจะมีวิธีการสัมผัสร่างกายแตกต่างกันออกไป

บางแห่งเน้นในการสัมผัสแบบตีสระต่อตีสระดังเช่น พวกเอสกีโม หรือพวกชาวเกาะนิวซีแลนด์บางเผ่าใช้จมูกแตะกันเมื่อพบกัน หรือการจูบที่แก้ม ดังเช่น พวกชาวอาหรับปฏิบัติ แม้แต่ในกลุ่มผู้ชายด้วยกัน การต้อนรับของชาวตะวันตกส่วนมากอาศัยการสัมผัสร่างกายหลาย ๆ แบบ นับตั้งแต่สัมผัสทั้งตัว เช่น การกอดรัด กอดจูบ จนกระทั่งถึงการสัมผัสมือ แต่การต้อนรับโดยการสัมผัสร่างกายดังกล่าวมีระดับการแสดงความหมายต่าง ๆ กัน สำหรับทารกหรือเด็กเล็ก เด็กโต การสัมผัสร่างกายถือว่าเป็นการแสดงออกที่เป็นปกติธรรมดาตามธรรมชาติของมนุษย์ สำหรับผู้ใหญ่ในบางโอกาสการแสดงออกดังกล่าวก็เป็นสิ่งจำเป็นตามขอบเขตของประเพณีและวัฒนธรรมของสังคม เช่น การตอบสนองต่อความปรารถนาดีที่ได้รับจากคนอื่น เป็นการแสดงออกเพื่อให้ทราบว่าเรามีความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์คนอื่นเช่นเดียวกัน

(ต้นฉบับจาก Secrets of Man's Unspoken Language in Desmond Morris in Reader's Digest ฉบับเดือน January 1978 หน้า 55-58)

นักศึกษาต่างชาติในสหรัฐอเมริกา

พศ.สุนทร สัตยพัชร์
คณะมนุษยศาสตร์

นักศึกษาต่างชาติได้หลั่งไหลเข้าสู่สหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมากขึ้นทุก ๆ ปี พวกเขาเหล่านี้เข้าไปทำอะไรกันบ้าง

อย่างเช่น นาย **OGLAH SMADI** เป็นนักศึกษาทางด้านภาษาศาสตร์ ชาวจอร์แดน เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเท็กซัส เขาได้คิดตั้งมัสยิดขึ้นเป็นแห่งแรกในเมืองออสติน เพื่อให้เพื่อน ๆ ชาวมุสลิมทั้งหลายได้มีสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ในมหาวิทยาลัยอินเดียเนาก็เช่นกัน ชาวซาอุดีอาระเบีย ได้จัดทำสมุดโทรศัพท์สำหรับนักศึกษาที่แต่งงานแล้วในอาคาร 11 ชั้น และเมื่อไม่นานมานี้เอง นักศึกษาชาวอิหร่านเป็นจำนวนมากมาตามเมืองต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาได้คิดโกนสลาบแข่งพระเจ้าซาร์ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประเทศอิหร่านที่เกิดขึ้นตามมาเช่นที่เรา ๆ ก็ทราบกันอยู่ทั่วกันแล้ว

จากจำนวนนักศึกษาต่างชาติในสหรัฐอเมริกาที่เพิ่มขึ้นสูงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งในปีที่แล้วนั้น (ค.ศ. 1978) มีจำนวนถึง 235,000 คน ส่วนใหญ่ศึกษาในชั้นปริญญาโทขึ้นไป และอาศัยอยู่ในบริเวณของมหาวิทยาลัยถึง 15% สำหรับในปีนี้นักศึกษาเหล่านี้จะมีมากกว่า 15% แน่นอน กลุ่มนักศึกษาต่างชาติกลุ่มใหญ่ที่สุดมาจากประเทศอิหร่าน มีจำนวนถึง 36,000 คน กลุ่มใหญ่อื่น ๆ ที่รองลงมาได้แก่ ไต้หวัน ในจีเรีย แคนาดา ฮังการี อินเดีย และญี่ปุ่น ในไม่ช้านี่เป็นที่เชื่อกันว่านักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนก็จะเพิ่มเข้ามาสมทบกับกลุ่มต่าง ๆ นี้ด้วย

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ต้อนรับนักศึกษาต่างชาติเหล่านี้ที่ **U.S.C.** (มหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์นแคลิฟอร์เนีย) ได้รับนักศึกษาต่างชาติระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุดคือ มีจำนวนถึง 3,700 คน คิดเป็น 23% ของนักศึกษาทั้งหมด นาย **JOHN CALIAGHAN** ซึ่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายบริหารของนักศึกษานานาชาติ และให้ทุนการศึกษาได้ให้ข้อสังเกตว่า จำนวนนักศึกษาชาวอเมริกันเองได้มีจำนวนลดน้อยลง ทำให้มหาวิทยาลัยขาดรายได้ แล้วมหาวิทยาลัยจะอยู่รอดได้อย่างไร ที่มหาวิทยาลัยอินเดียเนา (เมืองบлумิงตัน) จำนวนนักศึกษาชาวอเมริกันได้ลดลงเกือบ 4% ในปีการศึกษาปี นี้ และนักศึกษาต่างชาติจำนวน 1,498 คน ได้จ่ายเงินค่าเล่าเรียนให้แก่มหาวิทยาลัยถึง 1.1 ล้านดอลลาร์ ในจำนวนเงินรายได้จากค่าเล่าเรียนที่เก็บได้ทั้งหมด 15 ล้านดอลลาร์

มหาวิทยาลัยของรัฐจะต้องจ่ายภาษีให้กับนักศึกษาทุกคน และด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้จำเป็นต้องหาเงินมาจ่ายค่าเล่าเรียนให้แก่นักศึกษาต่างชาติได้ นาย **JOE WEST NEAL** ผู้อำนวยการศึกษานานาชาติ ที่มหาวิทยาลัยเท็กซัส (เมืองออสติน) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาต่างชาติมากที่สุดถึง 90 ประเทศกล่าวว่า รัฐบาลจะต้องจ่ายเงินช่วยนักศึกษาเหล่านี้ถึง 400,000 ดอลลาร์ สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ นั้น ไม่มีข้อบ่งชี้ว่าจะจำกัดที่จะรับนักศึกษาต่างชาติ อย่างเช่นในคณะธุรกิจของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด จะรับได้ 1 คน ในจำนวนผู้สมัคร 12 คน แต่ในปีนี้มีผู้สมัครมาจากต่างประเทศเป็นจำนวนถึง 19%

การบริโภคที่ถูกครอบงำ

ร.เอกก เขียรอวาร์
คณะเศรษฐศาสตร์

กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นการกระทำโดยประพัตต์เพื่อให้เกิดการบำบัดความต้องการของผู้คนให้อยู่ในระดับพอดี เพราะทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เช่น น้ำมัน ถ่านหิน ป่าไม้ แร่ธาตุต่าง ๆ มีจำนวนจำกัด ถ้าปล่อยให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนำมาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยไม่มีขอบเขต คนกลุ่มอื่นก็จะเกิดการขาดแคลน ต้องแย่งชิงทะเลาะวิวาทจนในที่สุดก็เกิดสงครามรบราฆ่าฟันกัน ในการนี้นักเศรษฐศาสตร์จะเข้าไปทำหน้าที่ดูแลการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดการใช้โดยประพัตต์ และให้ทรัพยากรอันมีจำนวนจำกัดนั้นได้ก่อประโยชน์สูงสุดแก่กลุ่มชนทุกหมู่เหล่า และสามารถให้ทรัพยากรของชาติให้ได้นานที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ตามปกติความต้องการสินค้าและบริการที่มนุษย์เราสามารถใช้จ่ายเงินซื้อหาหรือเอาสิ่งของไปแลกเปลี่ยนมานั้นย่อมคิดแยกแตกต่างกันไปตามอิทธิพลของดินฟ้าอากาศตามวัฒนธรรมประเพณีและค่านิยมที่ไม่เหมือนกันอย่างเช่น

- 1. ระดับรายได้ - บางคนมีรายได้มากมีโอกาสใช้จ่ายใช้สอยได้มากกว่าคนที่ยากจนมีรายได้ต่ำอาจต้องกู้ยืมเงินเข้ามาใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของตน

การที่นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาไม่ยอมก่อให้เกิดความตึงเครียดในบริเวณมหาวิทยาลัยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างเช่นที่ **U.C.L.A.** (มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่ลอสแอนเจลิส) ซึ่งมีเขียนไว้ตามฝาและผนังต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยอินเดียเนานักศึกษาระดับปริญญาตรีได้เรียกร้องต่อมหาวิทยาลัยเช่นกัน เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยได้จัดผู้สอนซึ่งเป็นนักศึกษาต่างชาติ ทำให้พวกเขาไม่สามารถเข้าใจคำบรรยายได้ รัฐบาลเองก็พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาและหลีกเลี่ยงกลายเป็นประชากรที่ไม่ถูกต้องของสหรัฐอเมริกาในที่สุด

อย่างไรก็ตามนักศึกษาส่วนมากที่เข้ามาศึกษาต้องการปริญญาจากสหรัฐอเมริกา นาย **JOHN O. HEISE** ผู้อำนวยการศูนย์กลางนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยมิชิแกน ได้ให้ข้อสังเกตว่า นักศึกษาชาวญี่ปุ่น มีทัศนคติต่อการศึกษามากกว่าเป็นสินค้าออก "เข้ามา เขาคือปริญญา และเขาก็นำกลับไป" แต่นักศึกษาชาวอเมริกันก็ได้ให้ความสัมพันธ์ที่ดีร่วมกับนักศึกษาต่างชาติเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยเท็กซัสมีนักศึกษานานาชาติกำลังศึกษาด้านวิศวกรรมน้ำมัน และเมื่อมีการให้เงินช่วยเหลือ การประชุมวิชาการของศิษย์เก่าในเรื่องของพลังงานเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา ศิษย์เก่ารุ่นปี ค.ศ. 1947 ก็ได้เข้ามาพร้อมกับ ศาสนิกชื่อ **SHEIK ABDULIAH TARIKI** ซึ่งเราคงจำได้ว่าเขาเป็นรัฐมนตรีคนก่อนทางด้านน้ำมันของซาอุดีอาระเบีย และเป็นผู้ตั้ง **OPEC** ขึ้น

แปลและเรียบเรียงจากบทความชื่อ "FOREIGN FLOOD" TIME, JANUARY 29, 1979

2. นิสัยในการบริโภคของแต่ละคน ในประเทศด้อยพัฒนา ผู้คนมักใช้จ่ายบริโภคตามแบบอย่างที่ได้พบเห็นของคนในประเทศที่ร่ำรวย หรือบริโภคที่ทำงานให้เห็นในสังคม เช่น ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย แต่งกายหรูหราเกินฐานะเหล่านี้ เป็นต้น

3. การบริโภคตามแรงโฆษณา ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความจำเป็น แต่เพราะอิทธิพลของการโฆษณา ทำให้หลงซื้อโดยไม่เห็นเหตุที่จะต้องใช้จ่าย

4. การบริโภคที่ขาดการศึกษา ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริโภค ซื้อของโดยไม่รู้อารมณ์ความรู้สึก ไม่รู้จักเปรียบเทียบคุณภาพ ซื้อของผอมแห้งซึ่งมีราคาแพงกว่าปกติ เป็นต้น

คนที่อยู่ในสังคมอุตสาหกรรมย่อมต้องการสินค้าและบริการมากกว่าผู้ที่อยู่ในสังคมเกษตรกรรม แม้แต่ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เช่น ความต้องการอาหารหรือที่อยู่อาศัยก็อาจแตกต่างกันได้มาก คนอเมริกันมีรายได้สูงต้องการบ้านใหญ่มีหลายห้อง มีเครื่องอำนวยความสะดวกมากมาย ในขณะที่ชาวเอเชียไม่อยู่กระตือรือร้นแข่งหลังเล็กนิดเดียว ทั้งนี้ก็เพราะความสามารถในการสนองความต้องการของมนุษย์ชาติย่อมขึ้นอยู่กับ

- 1. ความขยันหมั่นเพียรของแต่ละคน
- 2. ทรัพยากรที่ประเทศนั้น ๆ มีอยู่
- 3. ความรู้ความสามารถทางวิชาการที่จะประยุกต์ทรัพยากรมาสนองความต้องการ

ถ้าเราสังเกตคนทั้ง 3 อย่าง แต่ผู้คนยังตั้งรกรากตั้งตาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ต้องตั้งต้นค้าต่างประเทศสนองความต้องการอย่างมากมายแล้วก็เป็นผลให้ประเทศชาติขาดดุลการค้า ส่วนสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศแทนที่จะส่งไปขายก็ต้องนำมาใช้สนองความต้องการบริโภคภายใน กลายเป็นการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนสินค้าเข้า (Import Substitution) เสียเป็นส่วนใหญ่

ความเห็นเกี่ยวกับการบริโภคตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ทางประเทศตะวันตก มักตั้งต้นข้อดีเกินฐานไว้ว่า ธรรมชาติของผู้บริโภคค่อนข้างคงที่ ประเทศที่พัฒนาแล้วจึงต้องคอยระวังมิให้ระดับการบริโภคของประชาชนต่ำลง เพราะจะทำให้สินค้าที่ผลิตออกมาขายไม่ได้ จนผู้ผลิตต้องลดปริมาณการผลิตลง โรงงานต่าง ๆ ต้องเลิกจ้างเด็กซึ่งวัยวุฒิยังมีคนว่างงานจำนวนมาก ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง ประเทศที่ร่ำรวยทางตะวันตกจึงต้องคอยระวังว่า ผู้คนจะกินใช้น้อยลงแต่ไม่ทันเวลาที่ตนจะต้องเป็นกบฏหรือไม่ เพราะปรากฏว่าผู้คนออกจะกินจะใช้กันมากขึ้นไปด้วยอิทธิพลแบบอย่างการบริโภคที่ได้รับจากต่างประเทศที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า **DEMONSTRATION EFFECT**

ทุกวันนี้โลกเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษาคนมากขึ้นคนในหมู่บ้านได้ดูหนังทีวี เห็นคนอเมริกันคนยุโรปพากันอยู่หรูหรา บ้านใหญ่โต ทีวีรถคันยาว หม่อมหลวงแต่งตัวด้วยแฟชั่นนาสมัย พระเอกหนังไม่ต้องทำมาหากินอะไร วัน ๆ เขาแต่แต่งตัวรับรถระแวกเหตุหนึ่งเที่ยวในเทศลัย ยิ่งบ้านเราได้เห็นทหารอเมริกันมาสาธิตชีวิตหรูหราให้ดูเมื่อ 2-3 ปีก่อนเข้าด้วย โรคเลียนแบบกันในทางบริโภคกระบาดในบั้นเมืองเรอย่างรุนแรง ทุกวันนี้จะเห็นว่าหนุ่มในชนบทต่างแข่งกันซื้อทีวี ทุ่งทางเกษมสันต์ซื้อเสื้อผ้าราคาแพงคงในเมืองปลูกบ้านอวดกันราคาเป็นล้าน ๆ ทีวีรถยนต์รุ่นล่าสุด แต่ลืมไปว่า มีอยู่บ้านใหญ่โตได้ต้องทำงานหนักมีรายได้สูง แต่บั้นแรนนั้นก็กินแบบฝรั่ง แต่ทางทบทการผลิตแบบไทย ๆ แต่ก่อนเคยมีนาทำกิน 20 ไร่ มีลูกมีเต้าเต็มขึ้นก็ยังทำนาเท่าเดิม รายได้เฉลี่ยแล้วก็ลดต่ำกว่าเดิม แต่ค่าใช้จ่ายในการบริโภคมากขึ้น เพราะอิทธิพลของการเลียนแบบเมื่อมีรายได้ไม่น้อยไม่พอกินพอใช้ก็ต้องกู้ยืมบ้าง ซื้อด้วยเงินผ่อนแบบฝรั่ง ก็ทำให้บ้านเรือนไทยเมืองต่าง ๆ

การบริโภค

(ต่อจากหน้า 5)

ผลผลิต ต้องอาศัยทุนจากต่างประเทศและระบบเงินเฟ้อคนที่พอค้าผู้ขายตั้งหน้าแต่จะโฆษณาโลงใจมีผลทำให้บ้านเราต้องขาดดุลการค้ามากขึ้นทุกที

ดังนั้น ปัญหาเศรษฐกิจที่บ้านเมืองเราต้องเผชิญอยู่ประการหนึ่งก็คือ ผู้บริโภคขาดความรู้ความเข้าใจในการอยู่การกิน ผู้คนมักจะใช้จ่ายเกินตัวเพราะการใช้จ่ายอย่างฟุ้งแต่มีรายได้ต่ำเพราะยังทำงานการผลิตแบบดั้งเดิม ไม่ใคร่มีเงินเหลือเป็นทุนขยายกิจการ ส่วนคนร่ำรวยนั้นแทนที่จะใช้เงินออมไปลงทุนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมก็มักใช้จ่ายไปเพื่อเอาเด่นในสังคม (Conspicuous Consumption) มีการสร้างคฤหาสน์อันใหญ่โต จัดงานพิธีต่าง ๆ อย่างหรูหรา หรือไม่ก็ลงทุนไปในทางที่ฟุ่มเฟือย เช่น ตั้งโรงนวด ในท่อบัน กัดอาคาร หรือโรงมหรสพอันมิได้ก่อเกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจส่วนรวมอย่างแท้จริง

เมื่อการนี้เป็นดังนี้ เป้าหมายในการพัฒนาของบ้านเมืองเราจึงน่าจะแตกต่างไปจากแนวความคิดทาง

ประเทศตะวันตก กล่าวคือ ในขณะที่เป้าหมายของการพัฒนาในประเทศที่พัฒนาแล้วต่างเน้นถึงการอยู่ดีกินดีโดยมุ่งให้ประชาชนของชนได้มีสินค้าและบริการมาบริโภคให้มากที่สุดที่จะทำได้ แต่เป้าหมายของการพัฒนาในบ้านเราเห็นจะต้องเน้นให้ผู้คนได้ออยู่พอดีได้กินพอดี โดยมุ่งให้ประชาชนมีความสุขมากที่สุดจากถาวรบริโภคน้อยที่สุด เพราะเรามีทรัพยากรในจำนวนอันจำกัด ควรนำทรัพยากรมาใช้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด ถ้าเราปล่อยให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย เมฆพลาญเพื่อบำรุงบ่าวเรอเลิศค้ำแต่อย่างไม่มีขอบเขตแล้ว กลุ่มคนที่ยากจนหรือด้อยสติปัญญา ก็จะยิ่งยากจนเขาดแคลนยิ่งขึ้น

ในทางตรงกันข้าม หากทุกคนกินอยู่อย่างประหยัด ก็จะมีเงินเหลือเก็บออม เงินที่เก็บออมไว้ได้อาจนำไปฝากธนาคารให้เกิดดอกออกผล หรือเปลี่ยนสภาพเงินสดเป็นทรัพย์สิน หรือนำไปลงทุนขยายกิจการให้ใหญ่โตขึ้น การออมก็จะก่อเกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและบ้านเมือง กล่าวคือ -

1. ในทางส่วนตัวและครอบครัว เงินที่ออมไว้สามารถนำมาใช้จ่ายเมื่อเกิดความจำเป็น เช่น เมื่อชราภาพออกจากการงานหรือเจ็บไข้ได้ป่วย เงินที่ออมไว้นำไปลงทุนเก็บดอกผลไปใช้ดำรงชีวิตเมื่อชราภาพ เป็นต้น

2. ในทางสังคมส่วนรวม เมื่อมีผู้เก็บออมนำเงินไปฝากธนาคารหรือสถาบันการเงินต่าง ๆ ทำให้ประเทศชาติสามารถระดมเงินทุนจำนวนมากไปลงทุนให้เกิดประโยชน์แก่บ้านเมือง เช่น ลงทุนก่อสร้างอาคารบ้านเรือน ลงทุนด้านเกษตรและอุตสาหกรรม ก่อเกิดให้มีการจ้างงาน เกิดแหล่งพลังงานความเจริญก้าวหน้าด้านคมนาคมมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะนำความสุขมาสู่สังคมซึ่งรวมทั้งในส่วนตัวผู้ออมและครอบครัวด้วย

การที่แต่ละครัวเรือนจะเก็บออมได้มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณเสี้ยวของต่าง ๆ ที่สมาชิกในครอบครัวทำมาหาได้หรือที่มีอยู่โดยธรรมชาติ ได้แก่ ความรู้ความสามารถ แรงงาน รายได้ ตลอดจนทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ครอบครัวมีอยู่ เศรษฐกิจของครอบครัวจะดีขึ้นได้ถ้าหากทุกคนในครอบครัวรู้จักแสวงหาและใช้ทรัพยากรของครอบครัวอย่างฉลาด กล่าวคือ -

1. รู้จักแผนใช้ทรัพยากรที่ครอบครัวมีอยู่ให้เกิดประโยชน์และเป็นไปอย่างประหยัด วางแผนให้ทุกคนในครอบครัวรู้ว่ารายได้ของครอบครัวมีจำนวนเท่าใด จะแบ่งออกเป็นค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และอื่น ๆ ตลอดจนเงินที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายของแต่ละคนสักเท่าใด
2. รู้จักควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรของครอบครัวให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น รู้จักบูรณะซ่อมแซมบำรุงรักษาทรัพยากรที่มีอยู่ รู้จักนำสิ่งเหลือใช้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

รู้จักหาสิ่งอื่นมาใช้ทดแทนกัน ด้วยการมอบหมายให้ผู้มีอาวุโสในครอบครัว เช่น พ่อแม่ หรือลูกคนโตทำหน้าที่ควบคุมรายได้และรายจ่ายให้เป็นไปตามแนวทางที่วางแผนไว้

3. รู้จักติดตามและวัดผล เมื่อได้ปฏิบัติแล้วไปตามระยะเวลาหนึ่ง ๆ เพื่อสำรวจตรวจสอบดูว่า การใช้ทรัพยากรของครอบครัวได้ผลดีผลด้อยอย่างไร ทั้งนี้ ก็เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงให้มีการใช้ทรัพยากรของครอบครัวเรือนอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ครอบครัวทุกวันนี้นบ้านเมืองเราให้ความสำคัญแก่ชาวไร่ชาวนาเพราะคนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นเกษตรกร เมื่อคนส่วนใหญ่อยากจนประเทศชาติก็ย่อมจะยากจนด้วย ชาวนาไทยมักมีรายได้ไม่พอเพียงกับรายจ่ายเป็นเหตุให้ต้องก่อหนี้สินและสูญเสียที่ดินทำกินไปในที่สุด จากผลเฉลี่ยทั่วประเทศปรากฏว่าเกษตรกรแต่ละครอบครัวมีรายได้สุทธิเป็นตัวเลขเพียงครอบครัวละ 3,530 บาท รายได้จำนวนนี้เป็นรายได้ที่เกษตรกรแต่ละครอบครัวจะต้องใช้จ่ายเพื่อการครองชีพตลอดทั้งปี และถ้าประมาณว่าคนที่อยู่อาศัยในแต่ละครอบครัวเกษตรกรมีจำนวน 6-7 คนแล้ว ปรากฏว่า ชาวนาคนหนึ่งจะมีรายได้เป็นตัวเลขคราวละ 527 บาทต่อปีเท่านั้น

เมื่อพิจารณาถึงค่าครองชีพในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ารายได้ของเกษตรกรที่มีอยู่อย่างมากมายให้พอประทังชีพไปได้เท่านั้น แต่คงจะไม่สามารถเหลือเก็บออมเป็นเงินต้นสำหรับปรับปรุงการขยายการผลิตของตนได้ ยิ่งการจับจ่ายใช้สอยของเกษตรกรเป็นการเลียนแบบการบริโภคของชนร่ำรวยด้วยแล้ว เกษตรกรก็ยิ่งจะยากจนมากขึ้น จนต้องเป็นหนี้เป็นสินนายทุนเงินกู้ด้วยอัตราดอกเบี้ยสูงมาก ตกในราวร้อยละ 25 ต่อปี การกู้ยืมส่วนใหญ่ก็ถูกไปเพื่อรักษาระดับการผลิตเดิมของตนและเพื่อการบริโภค อัตราดอกเบี้ยที่สูงและค่าเช่าที่ดินที่แพงมาก จะเป็นตัวจุดที่สำคัญทำให้เกษตรกรไม่สามารถจะหลุดพ้นจากการเป็นหนี้เป็นสินหรือเชยพื้นฐานความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น ทำให้ชาวไร่ชาวนาจำนวนไม่น้อยต้องตกอยู่ในวิฤกษ์การของความยากจนแร้นแค้น รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงต้องทุ่มเทงบประมาณเข้าช่วยเหลือ ซึ่งส่วนมากเป็นมาตรการทางด้านที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ชาวนามีรายได้สูงขึ้น เช่น ช่วยประกันราคาพืชผลการเกษตรที่สำคัญ ๆ พยายามลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตรด้วยการขายปุ๋ยราคาถูก ตั้งกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตลอดจนสนับสนุนให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อแก่เกษตรกรทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น แต่มาตรการเหล่านี้มักมีข้อจำกัดให้เป็นผลดีเฉพาะเกษตรกรที่มีฐานะดีอยู่แล้วเท่านั้น ส่วนเกษตรกรที่ยากจนย่อมไม่มีโอกาสได้รับความช่วยเหลือหรือรัฐบาลได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่สามารถจะปฏิบัติตามเงื่อนไขของการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ การช่วยเหลือชาวไร่ชาวนายากจนให้ได้ผลอย่างจริงจังจึงต้องเน้นที่ประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกรเป็นประการสำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพยายามหาทางควบคุมมิให้รายจ่ายของชาวไร่ชาวนาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะอิทธิพลของการเอาอย่างกันในการบริโภค

ปัจจุบันสังคมในเมืองเริ่มต้นตัวที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในการบริโภคที่ถูกต้อง รัฐบาลเองก็ได้เสนอกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เพราะเล็งเห็นว่าผู้ซื้อไม่อยู่ในฐานะที่จะรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพและราคาของสินค้า มักตัดสินใจซื้อไปตามแรงโฆษณาและการชวนเชื่อ และเมื่อรู้ว่าถูกหลอกก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะรู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพและราคาของสินค้าพอที่จะโต้ตอบพ้อคำ จึงเสนอให้มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นรองรับงานของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคส่วนเอกชนในเมืองก็พยายามรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นสมาคมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการบริโภคแก่นักศึกษาประชาชน เพราะเป็นที่เชื่อกันว่า หากทำให้ผู้บริโภคมีความรู้ความสามรถรวมตัวกันได้เป็นกลุ่มเป็นก้อน ก็ย่อมมีอำนาจต่อรองมากพอที่

จะช่วยให้การซื้อขายแลกเปลี่ยนเป็นไปอย่างถูกต้องยุติธรรมทั้งฝ่ายผู้จำหน่ายและผู้บริโภค แต่อย่างไรก็ตาม ความรู้ความเข้าใจและมาตรการที่จะคุ้มครองผู้บริโภคดังกล่าวมักติดอยู่แต่ในเมือง ซึ่งตามปกติผู้คนที่มีความรู้ความเข้าใจที่อยู่แล้ว จึงควรอย่างยิ่งที่จะขยายขอบเขตออกไปคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นชาวไร่ชาวนาโดยเร็ว เราจะได้ไม่ต้องทนดูภาพชาวไร่ชาวนาถูกพ้อคำมอมเมาด้วยตรา จนเงินที่ขายข้าวส่วนใหญ่หมดไปในวันเดียวทั้ง ๆ ที่ควรจะเป็นรายได้เฉลี่ยเพียงครอบครัวให้ตลอดปี

ในเรื่องเศรษฐกิจครอบครัวของบ้านเราดังกล่าวข้างต้นจะเห็นจะขึ้นอยู่กับความสามารถของครอบครัวที่จะแสวงหาทรัพยากรมาสู่บ้านเรือน และรู้จักกินพอดีอยู่พอดี สามารถมีความสุขมากที่สุดจากถาวรบริโภคน้อยที่สุด ไม่ควรใช้จ่ายบริโภคมากมายด้วยการเอาอย่างประเทศร่ำรวย หรือใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเพื่ออวดเอาเด่นในสังคมซึ่งจะมีผลให้ประเทศชาติต้องยากจนและขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ แต่ถ้าครอบครัวใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดทำการผลิตให้ใหญ่โตแบบฟุ้ง และกินอยู่อย่างประหยัดแบบไทย ๆ จนกระทั่งมีเงินเหลือเก็บออมหากดอกผลไว้ใช้จ่ายยามชราหรือใช้จ่ายลงทุนขยายกิจการให้รุ่งเรืองแล้ว ก็ย่อมจะยังคงประโยชน์แก่ครอบครัวและบ้านเมืองของเราได้เป็นอันมากประการ

อย่าคิดถึงม.ร.เอาแต่ได้ จงให้แก่น.ร.บ้างอย่าว่างเว้น

น้ำมันคือพลัง
อย่าเผาผลาญให้สิ้นเปลือง
หากคิดช่วยบ้านเมือง
ให้แต่น้อยเมื่อจำเป็น

ทองคำ: ทำไม่จึงแพง

รศ.อัมพร วิจิตรวิทย์
คณะเศรษฐศาสตร์

เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2522 นี้ ผู้คนซื้อทองคำเพราะทองคำราคาแพงขึ้นผิดปกติ นำหนัก 1 บาท ราคา 2,700 บาท หรือ ทรอยออนซ์ละ 280 ดอลลาร์ สรอ. ราคาได้ขึ้น ๆ ลง ๆ ขณะนี้ (21 มี.ค. 22) ราคาบาทละ 2,830 บาท หากเปรียบเทียบกับราคาทองคำก่อนปี 2515 ไม่เคยแพงเกินบาทละ 600 บาท ในช่วงระยะเพียง 6-7 ปี แพงขึ้น 8-9 เท่าตัว สองค่าลับราคาทองคำสูงสุดมีต่าง ๆ คู่เป็นดังนี้

ปี 2521	ทรอยออนซ์ละ	243	ดอลลาร์ สรอ.
ปี 2520		168	
ปี 2519		140	
ปี 2518		186	
ปี 2517		197	
ปี 2516		127	
ปี 2515		70	
ปี 2514		35	

ปี 2514 เป็นปีที่สหรัฐอเมริกาประกาศเลิกขายทองคำให้ประเทศต่าง ๆ ก่อนหน้านั้นเมื่อประชาชนโดยไม่รู้ทัน ทองคำขณะนี้ราคาทรอยออนซ์ละ 35 ดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นราคาที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศประกาศเป็นราคาทางการตายตัว ประเทศต่าง ๆ ยังถือตามและเทียบค่าเงินตราของตนตามนั้นมาเป็นเวลา 30-40 ปี ไม่เปลี่ยนแปลงพอสหรัฐอเมริกาเลิกขายทองคำเท่านั้น ทำให้ราคาของมันไหวตัวแพงขึ้น จนปี 2516-17 นำมันราคาสูงขึ้นทองคำจึงแพงขึ้น โดยประเทศต่าง ๆ ปลดปล่อยค่าเงินของตนลอยตัว และไม่เทียบค่ากับทองคำ มาตั้งแต่ปี 2522 ทองคำแพงขึ้นผิดปกติอีกในช่วงเวลาเดียวกับที่เปิดประกาศขึ้นราคาน้ำมันเช่นเดียวกับ สินค้าแพง ทองคำแพงขึ้นตาม เพราะทองคำเป็นสินค้าที่ไม่ใช้สิ่งจำเป็นปัจจัย 4 แต่เป็นของฟุ่มเฟือย ไม่ทำให้ประชากรโลกส่วนใหญ่เดือดร้อนเหมือนขาดน้ำมัน ทำให้ราคาสูงขึ้น ๆ เล็กมีทองคำที่ไม่เดือดร้อนทำให้รัฐบาลอเมริกันคิดแก้ ภัยการท่วมทองคำออกขายหลายครั้ง รวมทั้งกองทุนการเงินระหว่างประเทศด้วย โดยหวังว่าหากปริมาณมากกวาจะถูกกดตามกฎปริมาณและชีพพลาย ดังเช่น

- ปี 2518 สหรัฐอเมริกาปล่อยขาย 754,000 ทรอยออนซ์
 - ปี 2519-20 กองทุนการเงินระหว่างประเทศนำออกขาย 50 ล้านทรอยออนซ์
 - ปี 2521 สหรัฐอเมริกาปล่อยขาย 1,800,000 ทรอยออนซ์
- อันเดียวกับปริมาณขายทองคำในประเทศ
ทองคำแพงขึ้นในประเทศไทยหลายสาเหตุาก เป็น

แต่แตกต่างกันว่าพ่อค้าซื้อทองคำขึ้นเพื่อเก็งกำไร การลงทุนไม่ใช่ระยะที่แพงขึ้น ที่คนไปประมูลจะเป็นเพราะสงสัยว่าทำไมจึงแพง หรือนำไปขายเอากำไร ความไม่สงบในอินโดจีน เวียดนามรบเขมร จีนรุกเวียดนาม กล่าวว่าจะรุกเข้ามาถึงไทยจึงทำให้ผู้ที่มีซื้อทองคำไว้เตรียมหนี ล้วนแล้วแต่เป็นการเกา

ความจริงแล้ว ทองคำแพงขึ้นเพราะราคาในตลาดโลกสูงขึ้นต่างหาก ซึ่งหมายถึง ราคาทองคำที่ซุริค สวิตเซอร์แลนด์ และลอนดอน อังกฤษ ซึ่งเป็นตลาดค้าทองคำใหญ่ทุกประเทศต้องคอยรับโทรเลขหรือโทรพิมพ์จากทั้ง 2 แห่ง เมื่อเขาประกาศว่าวันนี้ทองคำ 1 ทรอยออนซ์ราคา 280 ดอลลาร์ สรอ. ไทยก็มาคิดออกเป็นเงินไทยเท่าไร ก็ตั้งราคาขายเท่านั้น เรียกว่าขึ้นลงตามราคาตลาดโลก สาเหตุทองคำแพงขึ้นในประเทศตามที่กล่าวมาเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่ถึงกับทำให้ทองคำราคาสูงขึ้นถึงขนาดนั้น ควรทราบต่อไปว่า ทองคำราคาแพงขึ้นผิดปกติในตลาดโลกเพราะเหตุใด พ่อจะกล่าวได้ว่าเพราะ

1. ทองคำมีปริมาณผลิตได้น้อยลง แต่ความต้องการมีมากเป็นไปตามกฎปริมาณและชีพพลายรวมกัน ที่ว่าผลิตได้น้อยคือ ทั้งโลกผลิตได้ลดลงปีละ 1.5% แต่ความต้องการทองคำเพื่ออุตสาหกรรม เช่น ใช้ทำฟัน ทำเครื่องประดับเพิ่มขึ้นปีละ 4.8% ปริมาณผลิตทองคำได้ทั้งโลกปีละ 45 ล้านทรอยออนซ์ แต่ความต้องการทองคำหรือดีมานด์ปีละ 47 ล้านทรอยออนซ์ แหล่งที่ผลิตได้คือ แอฟริกาใต้, รัสเซีย, แคนาดา และสหรัฐอเมริกา นอกนั้นเป็นรายย่อย ๆ ผลิตได้แห่งละนิดละหน่อย ราคาทองคำสูงขึ้นเพราะขาดถึงบาทละ 2,700 บาท เพราะเป็นฤดูกาลที่ความต้องการสูงแต่เป็นฤดูกาลที่ผลิตได้น้อยลง

2. มีการกักตุนเพื่อเก็งกำไรระหว่างประเทศ ตอนที่ราคาถูกอยู่ จะมีผลเมืองของประเทศต่าง ๆ ซื้อทองคำไปเก็บไว้ เพราะความเชื่อว่าดีกว่าเงินตราของประเทศต่าง ๆ แม้แต่กับดอลลาร์เพราะนับวันลดค่าลงทุกที ทองคำใช้ได้กับทุกประเทศ นอกจากซื้อมาเป็นเครื่องประดับแล้วยังมีผู้ซื้อทองคำเก็บไว้ แทนที่จะมีเงินตราไปฝากธนาคารไว้ได้ดอกเบี้ย กลับเห็นทองคำดีกว่า ราคาแพงขึ้นเมื่อนำออกมาขายเอากำไร มีเงินนั้นก็ใช้เป็นเครื่องประดับก็ได้รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ยังชอบกักตุนอีก เพื่อเป็นทุนสำรองหนี้หลังการพิมพ์ธนบัตร และเพื่อชำระค่าบำรุงสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เช่น ค่าบำรุงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ให้ชำระเป็นทองคำ 25% ของจำนวนค่าบำรุงทั้งหมด ค่าบำรุงธนาคารโลก เป็นต้น มาบัดนี้ ได้เลิกเก็บค่าบำรุงเป็นทองคำแล้ว ให้ใช้เงินตราต่างประเทศแทน เช่น แฟรงค์สวิส มาร์คเยอรมัน เป็นต้น

3. ราคาทองคำเป็นเสรี หรือเป็นราคาตลาดแล้ว แต่ผู้ซื้อผู้ขายจะตกลงกันเองในการกำหนดราคา เล็กกำหนดราคาทางการ เมื่อเช่นนั้นราคาจึงกำหนดโดยยักษ์ใหญ่ ผู้กุมอำนาจทองคำอาจเป็นธนาคารผู้มีอิทธิพล หรือสมาคมทองคำในซุริค และลอนดอน จะกำหนดสูงก็ได้ต่ำก็ได้ เมื่อผู้ซื้อทองคำไม่มีอำนาจต่อรอง มีแต่ซื้อมาเก็บไว้ทำเฉย ไม่อยากนำออกมาขายท่วมตลาดให้ราคาตกลง เมื่อเกิดขาดแคลนหรือหายาก มีอยู่จำนวนน้อย ราคาแพงขึ้นมาก

4. สินค้าอื่นราคาแพงขึ้นมาก โดยเฉพาะน้ำมัน ย่อมต้องให้ทองคำแพงขึ้นตาม เพราะประเทศผู้ผลิตทองคำต้องใช้สินค้าอื่นเช่นน้ำมันและจ้างคนงานที่ค่าจ้างแพงขึ้น

5. การลดบทบาททองคำลงยังไม่ได้ผล ยิ่งหาทางลดคล้ายกับว่าตลาดโลกของทองคำยิ่งเพิ่มราคาสูงขึ้น นั่นคือ เป็นการปั่นราคาบ่วงวงราคาทองคำแพงขึ้น ดูซิว่าจะมีใครคุมตลาดนำทองคำออกมา โดยคิดว่าจะทำให้ราคาตกลงบ้าง การลดบทบาททองคำลงหมายความว่า ให้ถือว่าทองคำเป็นสินค้าเช่นเดียวกับสินค้าอื่น ๆ ของทุนการเงินระหว่างประเทศ เล็กกรรมเทียบเงินตราของประเทศต่าง ๆ กับทองคำ และให้ประเทศสมาชิกเลิกเทียบด้วย ประเทศ

สมาชิกไม่ต้องชำระค่าบำรุงเป็นทองคำต่อไป โดยจะหาสิ่งอื่นเข้าแทนทองคำคือ สิทธิพิเศษถอนเงิน (SDR) เรียกอีกอย่างว่า ทองคำกระดาษ (paper gold) และยังมีทองคำที่ประเทศสมาชิกชำระค่าบำรุงออกขายอีก ราคาทองคำให้ขึ้นลงตามแต่ตลาดกำหนด เช่นของไทยก็ให้ตลาดทองเยาวราชกำหนดเอง แล้วแต่ที่มันดั่งและชีพพลายของทองคำ หรืออีกนัยหนึ่งให้ทองคำค้าขายกันอย่างเสรี เมื่อคนเลิกเลือกโลหะที่ราคาต่ำกว่าจะลดลงเอง เช่นเดียวกับดอลลาร์ สรอ. ลดค่า

การลดบทบาททองคำให้มีความสำคัญเพียงสินค้าอย่างหนึ่ง ได้กระทำโดยสภาผู้ว่าการกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ดังความตกลงกันในปี 2519 ก่อนหน้านั้นก็ได้หาทางลดลงอยู่แล้ว โดยปล่อยให้ซื้อขายเสรี แม้จะกำหนดค่าเสมอภาคไว้ก็ตาม วิธีที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศลดความสำคัญของทองคำลงคือ

1. ไม่กำหนดราคาทองคำเป็นทางการ และให้ซื้อขายกันเสรีในตลาด
2. ไม่ใช่ทองคำเทียบค่าเงินตราในการกำหนดค่าเสมอภาค
3. ประเทศสมาชิกไม่ต้องชำระค่าบำรุงเป็นทองคำต่อไป และชำระค่าอื่นที่เกณฑ์กำหนดให้ชำระเป็นทองคำ เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ หรือเงินตราต่างประเทศ
4. นำทองคำที่มีอยู่ออกขาย เท่าที่จะนำออกมาขายได้
5. ให้ทองคำเป็นเพียงสินค้าที่ซื้อขายเหมือนสินค้าทั่วไป เพื่อนำไปใช้ทางอุตสาหกรรม เช่น ครอบฟัน หรือเครื่องประดับเท่านั้น แล้วให้สิทธิพิเศษถอนเงิน(SDR) เข้าสวมบทบาทของทองคำที่ละน้อยในการชำระเงินระหว่างประเทศ เช่นให้ SDR เป็นสินทรัพย์สำรองหลักและใช้เป็นสภาพคล่องระหว่างประเทศ

ทองคำแพงแล้ว จะราคาตกลงหรือไม่

ทองคำแพงสาเหตุสำคัญเพราะมีคนซื้อทองคำไว้เก็งกำไร ยิ่งสถาบันการเงินใช้เงินจำนวนมากซื้อ บั่นตลาดโลกของทองคำได้มากทีเดียว อันเป็นวิธีแสวงหาเงินอย่างง่ายและไม่ก่อให้เกิดผลผลิต ส่วนประชาชนคนมีเงินซื้อไว้เพื่อความอุ่นใจ คนจะได้น้อยหน้าเพื่อนบ้าน โดยความมั่นใจว่า หากตกทุกข์ได้ยากก็นำออกมาขายได้ง่ายในประเทศใด ๆ ก็ยอมรับ แม้ว่าราคาแพงขึ้นมากไม่ชอบนำออกมาขาย โดยคิดว่าเป็นมรดก เรียกได้ว่าทองคำมีความยืดหยุ่นน้อยต่อราคา หากที่จะเปลี่ยนค่านิยมอันนี้ ทองคำยังสามารถประดิษฐ์เป็นเครื่องประดับที่สวมงามได้ กลายเป็นของหายาก แม้ประโยชน์ในการใช้มีน้อย กลับใช้แลกเปลี่ยนซื้อขายได้ราคาดี เป็นสิ่งไม่จำเป็นแก่ความเป็นอยู่ คนไม่มีทองคำก็มีชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ดีเสียกว่าคนมีทองที่อาจถูกโจรภัย ฉกชิงวิ่งราว ตัวเองอาจเป็นอันคราบน้ำตาชีวิตส่วนชาวฝรั่งกลับไม่ค่อยนิยม เมื่อใดประชากรของประเทศยากจนลดความนิยมลง เชื่อแน่ว่าทองคำจะราคาตกลงมากอีกแรงหนึ่งที่จะทำให้ลดคือ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ลดความนิยมลงด้วย ตามที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศร้องขอ ไม่ใช่ทองคำเก็บไว้ในท้องพระคลังกับนำออกมาขายแทน เพราะขณะนี้ขายได้ราคาดี เล็กใช้ทองคำหนุนหลังในการพิมพ์ธนบัตร หันไปใช้เงินตราต่างประเทศแทนการชำระค่าบำรุงองค์การระหว่างประเทศก็ไม่ใช้แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีทองคำ

เมื่อเทียบทองคำกับเพชร ทำไม่เพชรราคาแพงไม่ค้อมีคนพูดถึง เพราะเพชรไม่มีบทบาททางการเงินระหว่างประเทศ ใช้เพชรชำระเงินค่าสินค้ากับประเทศอื่น (ส่วนต่อหน้า 8)

ข่าวรามา
ฉบับประจำวัน
ฉบับที่ 1000

©RU Lib Archives

หนังสือที่ระลึก

(ต่อจากหน้า 2)

กิจ สังคม การเมือง และศิลปกรรมในรัชสมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าจากบันทึกของไทยและต่างประเทศ ตลอดจนโบราณสถานและโบราณวัตถุ ที่ยังปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน มีภาพประกอบพร้อมคำบรรยาย ซึ่งช่วยให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

อัฐมรามาตย์คุณ, มูลนิธิ, เครื่องราชอิสริยาภรณ์ กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิอัฐมรามาตย์คุณ, 2522 ภาพประกอบ (จัดพิมพ์เนื่องในพิธีวันมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ผู้บำเพ็ญประโยชน์ในส พจนานุกรมอัฐมรามาตย์คุณ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ วัดสุทัศน์เทพวราราม 14 เมษายน 2522)

รับสมัคร

(ต่อจากหน้า 1)

- 4. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่สถิติ วุฒิปริญญาตรีทางสถิติ 2 อัตรา
 - 5. พนักงานธุรการชั้น 1 วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกพาณิชย์การ หรือ เลขานุการ 1 อัตรา
 - 6. พนักงานธุรการชั้น 2 วุฒิประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพาณิชย์การ หรือเลขานุการ 2 อัตรา
- ผู้สนใจติดต่อสอบถามและสมัครได้ที่ฝ่ายธุรการกองแผนงานและโครงการพิเศษ (ชั้น 5) กรมส่งเสริมการเกษตร ถนนพหลโยธิน ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2522 โดยจะทำการสอบคัดเลือกในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2522 และเริ่มปฏิบัติงานในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2522

ข่าวโดย อ.ดรงค์ อธิวัฒน์ชัย

ทองคำ : ทำไมจึงแพง

(ต่อจากหน้า 7)

ไม่มีผู้ยอมรับ หากลดบทบาทของทองคำลงได้ระดับเดียวกัน เชื่อว่าทองคำจะราคาตกลง จะไม่เหมือนราคา น้ำมันซึ่งไม่มีทางให้ลดลงแม้ประชาชนจะให้ความร่วมมืออย่างจริงจังก็ตาม เพราะเป็นสิ่งจำเป็นใช้ในชีวิตประจำวันเสียแล้ว

โลกกำลังเปลี่ยนโฉมหน้า ไม่ยึดถือสิ่งฟุ่มเฟือยซึ่งเป็นสิ่งไม่จำเป็นแก่การครองชีพ เช่นเลิกยึดถือทองคำมาซื้อเน็คไท หรือสิทธิพิเศษของเงินแทนหันมาแสวงหาปัจจัย 4 เพื่อการกินที่อยู่อาศัยของประชาชนคนส่วนใหญ่จะอยู่รอด และไม่กดดันให้แพงเกินไป เป็นความหวังชนรุ่นนี้

จากบรรณาธิการ

วันเนื่อก.ขร.ขออนุญาตพูดถึงเรื่อง "เพลง" ที่พวกพี่มาซึ่งมหาวิทยาลัยที่ชื่อ "รามคำแหง" อีกสักครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้พูดมาแล้ว 2 ครั้งใน ขร.ฉบับวันที่ 10 ก.พ.22 และ 25 ส.ค. 22

เมื่อพูดมาจนถึงครั้งที่ 3 นี้แล้วก็คิดว่าควรจะเป็นครั้งสุดท้ายเสียที เพราะถึงอย่างไรก็ตามปัญหาที่จะพูดให้ชัดเจนไปกว่านี้ได้แล้ว

ขอแสดงความเสียใจก่อนว่า ครั้งแรกเมื่อเพลงที่ว่า "ไม่เล่นอันเขากันคน กำนันเวรกรรมคนคนเปื้อน" คำสั่ง "ฮิล" ก็มีนักศึกษา "ฟ้อง" มาที่ บก.ขร.

คราวนั้นก็ได้ออกไปโดยสรุปว่า ขอบคุณที่เป็นห่วงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย แต่บก.ขร.เห็นว่ายังไม่จำเป็นต้องอะไรเสียหาย พร้อมทั้งเตือนไปว่าขอให้ "รัก" และ "ภูมิใจ" ในสถาบันของตน แค่อ่า "หลง" จนเกินขนาดก็ใคร ๆ เขา "ทนต่อ" ไม่ได้ เพราะหากว่าเป็นเช่นนั้นเราก็จะรู้สึกเสียใจและน้อยเนื้อต่ำใจอยู่เรื่อยไป ซึ่งไม่ดีเลย

ก็รู้สึกว่าจะเข้ใจกันใจกันดี มีบ้างเหมือนกันที่ยังไม่ค่อยพอใจ แต่ก็ไม่รุนแรงอะไร

ต่อมาเพลง "ขี้รถตอมเอาดมแล้วเวียนราม" ก็ "ดังระเบิด" ขึ้นมา นักศึกษาหลายคนได้จดหมายปรารภมาที่ บก.ขร.ว่า เขาไม่ได้หลงสถาบันจนเกินขนาดที่ใครจะมาแคะต้องไม่ได้ แต่ยอมรับอย่างหนึ่งว่ารักความเป็น บ.ร. มาก ไม่ต้องการที่จะเห็นใครนำม.ร. ไปกล่าวอย่างสะเปะสะปะ อยากให้มหาวิทยาลัยทำอะไรบ้าง เพราะเขารู้สึกว่ามันจะเกินไปเสียแล้ว

คราวนี้ บก.ขร.ก็ตอบไปว่า เรื่องอย่างนี้แต่ละคนก็คิดไม่เหมือนกัน จึงอยากบอกให้คนที่นำเอาชื่อสถาบันแห่งนี้ไปทำมาหากินด้วยการแต่งเพลงหรือด้วยการทำหนังสืออะไรก็ได้โปรดรับรู้ไว้ด้วยว่า บางครั้งคนส่วนใหญ่ที่ไปที่เขารักชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เขาก็มีขึ้นและเจ็บปวดหัวใจ เพราะรู้สึกว่ามันได้ให้เกียรติและให้ความเป็นธรรมแก่เขาอย่างเพียงพอ หรือมันเกินบก.ขร.ก็ให้ความเห็นเป็นส่วนตัวโดยไม่ผูกพันกับคณะกรรมการประชาสัมพันธ์หรือมหาวิทยาลัยว่า เมื่อรู้สึกเช่นนี้เราก็จะตอบโต้ตามวิถีทางของเรา คืออย่างน้อยก็จะไม่เสียเงินเฟื้องของท่าน สุขของท่าน หรือสนับสนุนกิจการของท่าน

เรียกว่า "บวม" เพื่อให้ถึงวักมันบ้าง ไม้รั้วก็จะถลอกตามกันทั้งกันไปใหญ่

เมื่อตอบ ไปอย่างนั้นแล้วก็มีปฏิกริยาอีกกลับมาอีกพอสมควร ที่บอกว่าขอร่วมขบวนการนี้ด้วย ก็แล้วไป ส่วนที่ไม่พอใจกับคำตอบของบก.ขร.ก็ไม่เป็นไรอีกเหมือนกัน

เพราะเรื่องอย่างนี้ทุกคนไม่จำเป็นจะต้องเห็นพ้องต้องกันเสมอไป

ท่านจะมีความเห็นว่า "ไม่เห็นจะกล่าวหาชื่อเสียงมหาวิทยาลัยของใคร" หรือ "มองไม่ออกว่ามีการให้เกียรติมหาวิทยาลัย (บทกวี) ของมหาวิทยาลัยไทย" หรือ "คนที่ไม่ชอบเพลงนี้เป็นคนอีกคำนิยมอีก ๆ"

ก็เป็นสิทธิโดยชอบธรรมของท่าน ไม่มีใครจะไปบังคับให้ท่านคิดเป็นอย่างอื่นไปได้

และบก.ขร.ก็เชื่อโดยสนิทใจด้วยว่าท่านทั้งหลายก็รักชื่อเสียงของสถาบันแห่งนี้เหมือนกัน

แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่อยากให้ท่านตราหน้าคนที่เห็นตรงข้ามกับท่านว่าเป็นพวกติดยึดสถาบัน หรือพวกดูประชาชน

โดยเฉพาะตัวบก.ขร.นั้นต้องขอเรียนว่าไม่เคยเรียนที่รามคำแหงมาก่อน และที่ตัดสินใจโอนจากส่วนราชการอื่นมาสอนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ตั้งแต่แรกเปิดก็ด้วยรู้สึกว่ามีมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้เปิดโอกาสให้แก่ผู้คนที่ปรารถนาจะเล่าเรียนมากกว่ามหาวิทยาลัยแห่งใดในบ้านเมืองนี้

เมื่อมาทำงานด้านประชาสัมพันธ์ให้แก่มหาวิทยาลัยก็เห็นว่าการศึกษาจากล่าวชาวิญชาตพิงยังมีมหาวิทยาลัยนั้นเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ควรหวงห้ามแต่ประการใด เพราะถึงอย่างไร มหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็เป็นสมบัติของประชาชนทุกคน มิใช่ของใครคนใดคนหนึ่งแต่เพียงผู้เดียว

แต่ในฐานะที่เคยเป็นนักศึกษามาก่อน จึงพอจะทราบความรู้สึกที่นักศึกษาที่มีต่อสถาบันของตนว่าไม่ยอมให้ใครมาทำกิน แม้จะไม่สามารถรักษาไว้ให้บริสุทธิ์ผุดผ่องได้ก็ไม่อยากให้มีสิ่งใดมาแปดเปื้อนแกืนเจ้าเป็น

และความรู้สึกอย่างนี้มีใช้หรือที่คนซึ่งทำหน้าที่อย่างบก.ขร.จะต้องพยายามส่งเสริมให้มีไว้ อย่างน้อยก็ไม่ควรเฉยเมยเมื่อมีคนหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาให้แสดงความเห็น ยิ่งไปกว่านั้น บก.ขร.อยากให้ช่วยกันสรรหาหลักด้วยว่า "รามคำแหง" นั้นเป็นพระนามของมหาพรตองค์แรกของไทยที่เราได้วิมพระมหากษัตริย์คุณ โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้เป็นชื่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้ คงไม่ผิดที่นักศึกษาที่จะเคารพเทิดทูนพระนามนี้ไว้ และไม่ยอมให้ใครพูดถึงอย่างสะเปะสะปะ หรือนำไปเล่นสนุกแบบนั้น

อย่างไรก็ตาม บก.ขร.ขอพูดถึงเรื่องนี้เป็นหนสุดท้ายเพื่อให้จบสิ้นกันไปเสียดีกว่า

ถ้าใครพอใจที่จะร้อง ที่จะฟังเพลงเหล่านี้ก็เชิญตามสบาย เดี๋ยวนี้ก็มีเพลงส่งใครต่อใครมาเรียนรามด้วยกิริยาอาการแปลก ๆ อีกมากมาย คงเป็นที่ครึกครื้นสำเรื่งบ้านเทิงใจกันดี

ส่วนใครที่ไม่พอใจก็อย่าร้อง อย่าฟัง และอย่าเสียตวงที่เพื่อสนับสนุนกิจการอย่างนี้กันดีกว่า

ประณีต วาทีถนกร

หนังสือพิมพ์ข่าวรณงค์

เจ้าของ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บรรณาธิการ : นายประทีป วรศักดิ์

บรรณาธิการผู้ช่วย : นายอภิสิทธิ์ จันทโชติ นายสำลี ชัยสวัสดิ์

ผู้จัดการ : นายทองอยู่ ศรีระกูล

สำนักพิมพ์ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนรามคำแหง แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10

เลขทะเบียนการค้า : ๕๓๖๖๕๕๒๕๓๕

โทร. ๒๕๓๗๖๖

หรือ ๒๕๓๖๖๖-๖ ต่อ ๒๕๖

คณะกรรมการประจำฉบับพิเศษ ปีที่ ๑๕๖๖๖ ๒๕๒๒

ประธานกรรมการ : นายประทีป วรศักดิ์

กรรมการ : นายสุภา เกียรติสุข นายอภิสิทธิ์ จันทโชติ นายสำลี ชัยสวัสดิ์ นายทองอยู่ ศรีระกูล นายอภิสิทธิ์ ชัยสวัสดิ์ นายสุวิทย์ ทองใหญ่ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

ประธานกรรมการ : นายประทีป วรศักดิ์

กรรมการ : นายสุภา เกียรติสุข นายอภิสิทธิ์ จันทโชติ นายสำลี ชัยสวัสดิ์ นายทองอยู่ ศรีระกูล นายอภิสิทธิ์ ชัยสวัสดิ์ นายสุวิทย์ ทองใหญ่ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

กรรมการ : นายสุภา เกียรติสุข นายอภิสิทธิ์ จันทโชติ นายสำลี ชัยสวัสดิ์ นายทองอยู่ ศรีระกูล นายอภิสิทธิ์ ชัยสวัสดิ์ นายสุวิทย์ ทองใหญ่ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

ปีที่ ๑๕๖๖๖ ๒๕๒๒

หรือ ๒๕๓๖๖๖-๖ ต่อ ๒๕๖

๑ ข้าราชการบำนาญสำนักพิมพ์ อภิปริญญาตรี

๒ นายประทีป วรศักดิ์

๓ นายอภิสิทธิ์ จันทโชติ

๔ นายสำลี ชัยสวัสดิ์

๕ นายทองอยู่ ศรีระกูล

๖ นายอภิสิทธิ์ ชัยสวัสดิ์

๗ นายสุวิทย์ ทองใหญ่

๘ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

๙ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

๑๐ นายประทีป วรศักดิ์

๑๑ นายอภิสิทธิ์ จันทโชติ

๑๒ นายสำลี ชัยสวัสดิ์

๑๓ นายทองอยู่ ศรีระกูล

๑๔ นายอภิสิทธิ์ ชัยสวัสดิ์

๑๕ นายสุวิทย์ ทองใหญ่

๑๖ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

๑๗ นายสุวิทย์ อธิวัฒน์ชัย

